

Arrest

nr. 87 734 van 18 september 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 10 april 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 28 maart 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 juli 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. VANTHIEGEM, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat T. BRICOUT, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partijen verklaren van Albanese nationaliteit te zijn en geboren te zijn op respectievelijk X en X.

Op 24 februari 2012 dienen de verzoekende partijen een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 28 maart 2012, met kennisgeving op 2 april 2012, verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding deze aanvraag onontvankelijk. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.201 2) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Reden:

Artikel 9ter §3 —30 van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01 .2012 (BS 06.02.201 2); het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Uit artikel 9ter §1, 4° lid en artikel 9ter §3, 30 volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van een standaard medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007. Het standaard medisch getuigschrift d.d. 14.02.2012 toont geen enkele uitspraak omtrent de de graad van ernst van de ziekte. Bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift.

Bij gebrek aan één van de in art. 9ter §1, 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij aan: *“Schending van artikel 9 ter par. 1, 4de lid en artikel 9 ter par. 3 Vw juncto schending artikel 62 Vreemdelingenwet juncto schending van het algemeen beginsel van de materiële motiveringsplicht conform artikel 2 en 3 van de wet op de motivering van bestuurshandelingen 29 juli 1991, schending van het algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur, schending van het algemeen rechtsbeginsel van de zorgvuldigheidsplicht - kennelijk onredelijke beslissing. Uit de bewoordingen van het middel blijkt dat zij eveneens meent dat er sprake is van machtsmisbruik.*

Het middel luidt als volgt:

“De bestreden beslissing wordt als volgt gemotiveerd: Artikel 9 ter par. 3 3° van de Wet van 15 december 1980 zoals vervangen door artikel 187 van de Wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 8 januari 2012; het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in par. 1, vierde lid Uit artikel 9ter par. 1 4° en artikel 9 ter par. 3 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegeven, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24 januari 2011 tot wijziging van het KB van 17 mei 2007. Het standaard medisch getuigschrift dd. 14 februari 2012 toont geen enkele uitspraak omtrent de ernst van de ziekte. Bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Bij gebrek aan een van de in artikel 9ter par. 1 4de lid vereiste elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden.

Artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 in samenlezing met artikel 62 Vw heeft tot doel dat de bestuurde, zelfs als de beslissing niet wordt aangevochten, hem in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat er kan worden beoordeeld of er aanleiding bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

Artikel 2 en 3 van de voormelde wet verplicht de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overweging op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op afdoende wijze. Het begrip afdoende impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de beslissing.

Artikel 9 ter par. 3 stelt:

De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoon op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;
4° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Artikel 9 ter par. 1, 4de lid stelt:

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

Uit de motivering van de beslissing blijkt dat het medisch attest niet zou voldoen aan artikel 9 ter par. 1, 4de lid.

Verzoeker stelt echter vast dat hij wel degelijk het standaard medisch attest heeft voorgelegd zoals voorzien in artikel 9 ter par. , 4 lid.

Verzoekers stelt tevens dat het attest werd opgesteld door zijn arts dokter C. B. (...). De arts heeft op een behoorlijke wijze dit standaard medisch getuigschrift ingevuld. Onder punt B:

Diagnose waarbij de volgende vraag gesteld wordt: Gedetailleerd beschrijving van de aard en de ernst van de aandoening op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9 ter wordt ingediend. Verzoekers stellen vast dat de arts de vraag heeft beantwoord. Onder punt C wordt de vraag gesteld: Actuele behandeling en datum van opstarten van de behandeling van de aandoeningen vermeld onder rubriek B. Ook dit deel werd door de arts ingevuld. Ook de andere punten D, E, F en G werden ingevuld.

Verzoeker stelt vast dat de arts het medisch getuigschrift op een zorgvuldige wijze heeft ingevuld.

Bovendien stelt verzoeker vast dat het standaard medisch getuigschrift op geen enkel punt wijst op de 'graad' en de ernst van de ziekte. Nergens wordt er aan de dokter gevraagd om de graad van de ziekte te vermelden.

De arts doet wat er hem gevraagd wordt en vult op een zorgvuldige wijze de standaard medische attesten in. Artikel 9 ter par. 3 lid stelt inderdaad dat verzoeker het standaard medisch attest dienen voor te leggen. Hij heeft dit gedaan. Doch het kan aan verzoeker niet kwalijk genomen worden dat dit standaard attest echter niet uitdrukkelijk 'graad van de ziekte en de ernst' vermeld. De verwerende partij staat erop dat het standaard medisch attest wordt gebruikt doch de vraag naar de 'graad van de ernst' van de ziekte wordt in dit standaard medisch attest niet duidelijk opgenomen zodat de behandelende geneesheer van verzoeker dit dan ook niet kan invullen. Als verwerende partij vit over een dergelijke zaak dan dient het medisch getuigschrift anders te worden opgesteld en een deel Bbis te bevatten met de uitdrukkelijke vraag: haar graad van ernst. In het medisch getuigschrift werd enkel en alleen haar ernst gevraagd. Verzoeker is echter van oordeel dat de medische attesten van verzoeker in zijn 'geheel' dient bekeken te worden tezamen met het verzoekschrift. De raadsman van verzoeker heeft echter in zijn verzoekschrift de ziekte verder uitgewerkt. Verzoeker lijdt aan een agressieve vorm van de ziekte van Bechterew. Uit de stukken die bij de aanvraag werden zelfs stukken gestopt afkomstig van dokters in ALBANIË. De dienst vreemdelingenzaken kan niet onder stoelen of banken steken dat een agressieve vorm met een belangrijke bloed ontsteking niet ernstig is.

Verwerende partij kan dus niet ernstig voorhouden dat de aandoening niet ernstig zou zijn. De behandeling is noodzakelijk volgens de dokters om een escalatie te voorkomen. Het medisch attest - die echter geen vraag stelt met betrekking tot 'haar graad van ernst' van de aandoening dient in samenlezing gelezen worden met het verzoekschrift die werd opgemaakt en met de stukken.

Dus indien het medisch attest, tezamen met het verzoekschrift en de andere medische attesten van het ziekenhuis, in zijn geheel wordt geraadpleegd, kan wel degelijk vastgesteld worden dat 'wel' uitspraak gedaan wordt omtrent de ernst van ziekte. Verzoeker kan verwijzen naar zijn verzoekschrift waarop op de tweede pagina duidelijk staat vermeld: Haar graad van ernst van de aandoening.

Nergens in de wet staat vermeld dat de voornoemde drie medische gegevens expliciet dienen vermeld te zijn in het medisch attest. Alle voorliggende gegevens dienen samen bekeken worden teneinde een oordeel te kunnen vellen over het al dan niet aanwezig zijn van de nodige medische gegevens.

Derhalve werden alle noodzakelijk gegevens verschaft. Verwerende partij zou tevens tot deze conclusie gekomen zijn indien zij het medisch attest te zamen met de stukken met de nodige zorg en aandacht had nagelezen. Verzoekers stellen echter ook vast dat de medische attest in de Albanese taal nog nooit met de nodige zorg werden gelezen door Dienst Vreemdelingenzaken.

Het ingevulde medisch attest die dient neergelegd te worden, geldt slechts als richtlijn voor de verwerende partij. Sowieso voert de verwerende partij een controle uit op de ingeroepen gezondheidssituatie van verzoeker.

Het oordeel of de gezondheidssituatie al dan niet ernstig is behoort de arts-deskundige, gemandateerd door de verwerende partij en niet de behandelende arts.

Bovendien betreft het oordeel met betrekking tot de gezondheidssituaties de gegrondheid van het verzoek en dus niet de ontvankelijkheid.

Derhalve is artikel 9 ter par. 3 Vw geschonden gezien in casu enkel en alleen de ontvankelijkheid van het verzoek mag onderzocht worden doch niet de grond van de zaak.

Artikel 9 ter par. 3 stelt op limitatieve wijze wanneer de verwerende partij de aanvraag onontvankelijk mag verklaren.

- de vraag werd per aangetekende brief gedaan bij de Dienst Vreemdelingenzaken

- de identiteit werd aangetoond

- medisch getuigschrift werd voorgelegd. Het betreft het medisch getuigschrift dat door de koning werd voorgeschreven. Dit medisch getuigschrift stelt NIET de vraag naar 'haar graad van ernst'. Doch alles in samenhang (medisch getuigschrift, de stukken en verzoekschrift) kan de ernst wel degelijk bepaald worden. Doch de bepaling van de ernst en eventueel graad komt enkel toe in de gegrondheidsfase en dus niet in de ontvankelijkheidsfase.

Derhalve is een schending van artikel 9 ter par. 3 aan de orde en dit in samenlezing met artikel 9 ter par. 1 4de lid.

Verzoeker is van oordeel dat de bestreden beslissing een schoolvoorbeeld is van steeds terugkerende onwil in hoofde van verwerende partij.

De bestreden beslissing is een staaltje van de voortdurende schendingen van de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur en de zorgvuldigheidsplicht door de verwerende partij.

Dit is duidelijk zonder twijfel. Ieder pietluttig gebrek of onduidelijk element is voor de verwerende partij voldoende om een aanvraag tot regularisatie onontvankelijk dan wel ongegrond te verklaren, zonder de aanvragen hierop te wijzen zodoende toch op zijn minst aan de aanvrager de kans te geven het tekort te vervullen of het onduidelijk element te verklaren.

De opmerking dat 'haar graad van ernst' van de ziekte niet vermeld wordt op het medisch attest kan niet weerhouden worden gezien het in het medisch attest niet gevraagd wordt dit in te vullen. Gezien de dokter het woord agressief gebruikt in de rubriek B getuigt dat de aandoening wel degelijk ernstig is.

Bovendien is zoals hierboven gezegd duidelijk dat verwerende partij in samenlezing met het medisch attest en het verzoekschrift wel degelijk de ernst kan bepalen. Doch hier rijst de vraag zoals hierboven gesteld dat dit een onderzoek is naar de gegrondheid van de aanvraag en dus niet rijst met de limitatieve opsomming zoals vermeld in artikel 9 ter par. 3 Vw.

Verwerende partij heeft nagelaten het medisch attest, de stukken en het verzoekschrift grondig de analyseren, maar slecht heel oppervlakkig prima facie toets heeft uitgevoerd, het geen tevens heeft bijgedragen tot de conclusie dat de ernst van de aandoening niet zou genoteerd zijn. Dergelijke werkwijze strookt niet met de werkwijze die mag verwacht worden van een behoorlijk besturende overheid.

Tot slot kan er gelet op de voorgaande uiteenzetting, geconcludeerd worden dat er in casu sprake is van machtsmisbruik uitgaande van de verwerende partij. Dergelijke praktijken kunnen geenszins getolereerd worden! Impliciet staan all nodige gegeven genoteerd in het medisch attest en expliciet in het verzoekschrift. Bovendien bevat het standaard medisch getuigschrift geen vraag naar haar graad van ernst. Er is derhalve volledig voldaan aan artikel 9 ter par. 1, lid 4 Vw. Er kan verwacht worden van de verwerende partij, als zijnde een administratieve overheid, dat de nodige zorgvuldigheid aan de dag wordt gelegd bij de beoordeling van een dossier: namelijk het analyseren van het medisch attest tezamen met het verzoekschrift.

De weigering is als onredelijk.

De bovenstaande rechtsregels en beginselen van behoorlijk bestuur meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel zijn zonder meer geschonden waardoor verwerende partij tot een onredelijke beslissing is gekomen.

Als allerlaatste punt wensen verzoekers te verwijzen naar hun stuk 3. Het betreft een recent arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in de zaak M.M. (...). Aldaar werd een beslissing tot machtiging tot verblijf conform artikel 9 ter genomen met identiek dezelfde motivering. De vraag tot machtiging tot verblijf werd onontvankelijk verklaard. De Raad voor Vreemdelingenzaken heeft in het arrest de onontvankelijkheidsbeslissing terecht vernietigd.

Verzoekers vragen dan ook hier dat de Raad de beslissing tot onontvankelijkheid zal vernietigen gezien de motivering identiek is."

2.2. De verwerende partij merkt op in haar nota:

"In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 9ter, §1, lid 4, artikel 9ter, §3 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel. Verzoekers stellen kort gesteld dat zij wel degelijk gebruik hebben gemaakt van

het standaard medisch getuigschrift, dat de graad van ernst geen wettelijk vereiste is en verwijzen tevens naar het arrest nr. 77.787 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat volgens artikel 9ter, §1, lid 4, van de Vreemdelingenwet, het standaard medisch getuigschrift "de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling" vermeldt. Indien het standaard medisch getuigschrift deze elementen niet vermeldt, wordt de aanvraag overeenkomstig artikel 9, §3, 3°, onontvankelijk verklaard.

Waar verzoekers stellen dat in het medisch getuigschrift het punt B "diagnose, beschrijving van de ernst en de aard van de aandoeningen" werd ingevuld, merkt de verwerende partij op dat het enkele invullen hiervan uiteraard niet volstaat. Het getuigschrift vermeldt:

"Diagnose : ziekte van Bechterev.

Dit is een chronische, pijnlijke en slepende ziekte. Er is geen curatieve behandeling maar het doel van de behandeling is de klinische vergavergezinheid en het ontbreken van escalatie. De ziekte van dit patient is een agressieve vorm met een belangrijke bloedontsteking."

De verwerende partij merkt op dat hieruit slechts een algemene beschrijving van de ziekte van Bechterew wordt gegeven. Er valt uit deze omschrijving niet af te leiden hoe ernstig de ziekte bij verzoeker is en in welke mate deze reeds is ontwikkeld. De vermelding dat het om een agressieve vorm zou gaan is een beschrijving van de variant van de ziekte zoals ze bij verzoeker voorkomt, maar verduidelijkt op geen enkele wijze de mate waarin verzoeker daadwerkelijk aan de ziekte lijdt. Aldus vindt de vaststelling dat het medisch attest de ernst van de ziekte niet vermeldt, wel degelijk steun in de stukken van het administratief dossier.

Waar verzoekers aanvoeren dat het standaard medisch getuigschrift niet voorziet om de "graad van ernst" van de ziekte te vermelden, merkt de verwerende partij op dat in het standaard getuigschrift onder het punt C wel degelijk de vraag naar een "beschrijving van de ernst en de aard van de aandoeningen". Daaronder wordt nog vermeld dat het in het belang van de patiënt is voor elke pathologie van de patiënt stukken ter staving voor te leggen. Verzoeker kan dus bezwaarlijk volhouden dat het vereiste in de wet dat de "graad van ernst" moet worden vermeld, werkelijk verschilt van de "beschrijving van de ernst en de aard van de aandoeningen" die wordt gebezigd in het standaard getuigschrift. Dit zou leiden tot een semantische discussie die voorbijgaat aan de essentie van de motivering van de bestreden beslissing. De vaststelling in de bestreden beslissing dat het getuigschrift geen enkele uitspraak bevat omtrent de graad van ernst van de ziekte, blijft onaangetast.

De verwerende partij merkt verder op dat het feit dat verzoeker in zijn verzoekschrift een beschrijving gaf van de graad van ernst van de ziekte, dit gebrek niet kan herstellen, aangezien dit verzoekschrift werd opgesteld door een advocaat en niet door een arts. In tegenstelling tot wat verzoeker beweert, vereist artikel 9ter, §1, 4e lid van de Vreemdelingenwet wel degelijk dat de drie medische gegevens vermeld worden in het medisch attest.

Waar verzoekers tenslotte verwijzen naar het arrest 77.787 van de Raad, merkt de verwerende partij op dat de feitelijke gegevens in dit arrest verschillen van de huidige zaak, zodat deze rechtspraak niet zonder meer van toepassing is.

Het middel is ongegrond."

2.3. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, die onder meer stellen dat beslissingen met redenen omkleed moeten zijn, hebben tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Ze verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing geeft duidelijk het determinerend motief aan op grond waarvan deze werd genomen. In de motivering van de bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag, met name artikel 9ter, §3, 3° van de vreemdelingenwet en naar het feit dat de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk werd verklaard, daar het medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in artikel 9ter, §1, vierde lid van de vreemdelingenwet nu het geen enkele uitspraak doet omtrent de graad van ernst van de ziekte.

De plicht tot uitdrukkelijke motivering houdt evenwel niet in dat de beslissende administratieve overheid de motieven van de gegeven redenen van de beslissing moet vermelden. Zij dient dus niet "verder" te motiveren, zodat derhalve de uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing "het waarom" of "uitleg" dient te vermelden.

Tevens dient te worden opgemerkt dat indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een gestandaardiseerde, stereotiepe en geijkte motivering, dit louter feit op zich nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is (RvS 27 oktober 2006, nr. 164.171; RvS 27 juni 2007, nr. 172.821).

De verzoekende partijen maken niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt om te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (RvS 26 maart 2002, nr. 105.103).

Uit het verzoekschrift blijkt tevens dat de verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissing kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt en de verzoekende partijen bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren, zodat dit onderdeel van het enig middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht. Nazicht van de materiële motiveringsplicht houdt in casu nazicht in van de aangevoerde schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

De verzoekende partij heeft op 24 februari 2012 een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ingediend. Dit artikel luidt als volgt:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 1/1. De toekenning van een machtiging tot verblijf in het Rijk bedoeld in dit artikel kan worden geweigerd aan de vreemdeling die zich niet aanmeldt op de in de oproeping vastgestelde datum door de ambtenaar-geneesheer of de geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde of de door de minister of zijn gemachtigde aangestelde deskundige en hiervoor ten laatste binnen de vijftien dagen na het verstrijken van deze datum geen geldige reden opgeeft

§ 2. Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden:

1° het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van betrokkene;

2° het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie;

3° het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene;

4° het is niet opgesteld op basis van loutere verklaringen van de betrokkene.

De vreemdeling kan eveneens zijn identiteit aantonen door verschillende bewijselementen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit bepaald in het eerste lid, 1°, bevatten op voorwaarde dat elk bewijselement minstens voldoet aan de voorwaarden voorzien in het eerste lid, 2° en 4°, en minstens één van de elementen voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3°.

De verplichting om zijn identiteit aan te tonen is niet van toepassing op de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken. De vreemdeling die van deze vrijstelling geniet, toont dit uitdrukkelijk aan in de aanvraag.

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° indien de in §1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 4. De vreemdeling wordt uitgesloten van het voordeel van deze bepaling, wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 55/4.

§ 5. De in § 1, vijfde lid, vermelde deskundigen worden benoemd door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De Koning stelt de procedureregels vast bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en bepaalt eveneens de wijze van bezoldiging van de in het eerste lid vermelde deskundigen.

§ 6. Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de gemachtigde van de minister en de leden van zijn dienst, wat betreft de medische gegevens waarvan zij in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen.

§7 De aanvraag om machtiging tot verblijf in het Rijk bedoeld in dit artikel, afgelegd door een vreemdeling die toegelaten of gemachtigd werd tot een verblijf van onbepaalde duur, wordt, wanneer zij nog in behandeling is bij de Dienst Vreemdelingenzaken ambtshalve zonder voorwerp verklaard, tenzij de vreemdeling, binnen een termijn van zestig dagen te rekenen vanaf het inwerkingtreden van deze bepaling of vanaf de overhandiging van de titel waaruit het onbepaald verblijf blijkt, bij een aangetekende brief aan de Dienst Vreemdelingenzaken, de voortzetting van de behandeling vraagt."

Uit de lezing van bovenstaand artikel blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris een aanvraag onontvankelijk kan verklaren in onderstaande hypothesen:

- indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister c.q. staatssecretaris of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;
- indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

- indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;
- in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag om machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Indien de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet aangetekend wordt opgestuurd naar de minister c.q. staatssecretaris of zijn gemachtigde, in de aanvraag de effectieve verblijfsplaats in België vermeld wordt, de aanvrager zijn identiteit aangetoond heeft, het standaard medisch attest voorgelegd heeft bij zijn aanvraag en dit standaard medisch attest beantwoordt aan de voorwaarden opgenomen in artikel 9ter, §1, vierde lid van de vreemdelingenwet en indien de aanvraag niet valt onder één van de twee andere hypothesen van onontvankelijkheid, dient de aanvraag onontvankelijk te worden verklaard en dient ten gronde over de aanvraag te worden beslist.

Voorts wordt omtrent het gebruik van het standaard medisch getuigschrift in de parlementaire voorbereidingen gesteld: *“Door daarnaast meer precieze eisen te stellen van de informatieve pertinentie van het medisch getuigschrift dat moet worden voorgelegd, wordt de procedure duidelijker gekaderd. Zo zal er een standaard medisch getuigschrift worden voorzien via een koninklijk besluit, vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Het medisch getuigschrift dient in elk geval zowel de ziekte, haar graad van ernst als de noodzakelijk geachte behandeling te vermelden, gezien de beoordeling van deze drie gegevens noodzakelijk is wil men de finaliteit van de procedure eerbiedigen. Daarnaast zal o.m. ook expliciet worden vereist dat de betrokkene alle nuttige inlichtingen overmaakt. De aanvraag zal onontvankelijk worden verklaard wanneer de vreemdeling de indieningsprocedure niet volgt (aanvraag via aangetekende brief), wanneer hij niet voldoet aan de verplichting tot identificatie, of wanneer het medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de gestelde voorwaarden.”* (wetsontwerp houdende diverse bepalingen (I), *Parl.St.* Kamer 2010-2011, nr. 0771/001, 147).

De aanvrager in het kader van artikel 9ter van de vreemdelingenwet is ertoe gehouden bij de aanvraag een standaard medisch getuigschrift voor te leggen en het standaard medisch getuigschrift dient de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling te vermelden. Wel verlangt de wetsbepaling dat de omschrijving van graad van ernst in het standaardformulier is opgenomen. Evenmin verbieden deze bepalingen dat een aanvrager naast het standaard medisch formulier andere medische attesten toevoegt, hetzij de ziektes in de aanvraag bijkomend beschrijft.

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partijen bij hun aanvraag om machtiging tot verblijf een standaard medisch getuigschrift van 14 februari 2012 van dokter C.B. met betrekking tot de eerste verzoekende partij hebben voorgelegd. Zij gebruikten het wettelijk vereiste medisch getuigschrift en de verschillende punten van dit formulier zijn beantwoord. Onder punt “B/ DIAGNOSE” stelt de arts *“Diagnose: ziekte van Bechterev. Dit is een chronische, pijnlijke en slopende ziekte. Er is geen curatieve behandeling maar het doel van de behandeling is de klinische vergeversgezindheid en het ontbreken van escalatie. De ziekte van dit patient is een agressieve vorm met een belangrijke bloed ontsteking.”* Onder punt C geeft de arts de huidige behandeling weer en stelt zij dat de noodzakelijke behandeling van onbepaalde duur is, daar het een chronische ziekte betreft. Voorts verklaart zij onder punt “D/ Wat zouden de gevolgen en mogelijke complicaties zijn indien de behandeling wordt stopgezet?” dat *“zonder behandeling: in de korte termijn: ongeldigmaking gezamenlijke moeite en vermogens. In de lange termijn: gezamenlijke lijdt (ankylosis).”* De patiënt heeft volgens de arts ook fysiotherapie en een medische behandeling nodig.

Uit de bewoordingen *“chronische, pijnlijke en slopende ziekte”* en *“agressieve vorm met een belangrijke bloed ontsteking”* blijkt dat de graad van ernst is weergegeven. De verwerende partij kan niet op ernstige wijze voorhouden dat deze beschrijving niet de graad van ernst weergeeft: de arts stelt dat het chronisch, pijnlijk en slopend is. De ziekte kent ook een belangrijke bloedontsteking. De Raad ziet niet in hoeveel meer gradaties van ernst gegeven kunnen worden.

Gelet op bovenstaande elementen kan de verwerende partij niet zonder meer stellen dat de graad van ernst van de aandoening niet in het standaard medisch getuigschrift beschreven staat. De Raad wijst er op dat het aan de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris toekomt om de onontvankelijkheid van de aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet te beoordelen. Het onderzoek ten gronde, met name de appreciatie van de aangevoerde medische problematiek komt, overeenkomstig artikel 9ter, § 1, vijfde lid, van de vreemdelingenwet, alleen toe aan een ambtenaar-geneesheer of een

geneesheer aangeduid door de minister c.q. staatssecretaris of zijn gemachtigde. Daarenboven voegden de verzoekende partijen bij hun aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet van 24 februari 2012 bijkomende documenten toe waaruit evenzeer de graad van ernst van de aandoening kan worden afgeleid, namelijk twee verslagen van respectievelijk 20 september 2011 en 6 december 2011 van dokter C.B., een verslag van dokter T.A. van de "Service de Pneumologie" van het UMC St-Pieter van 15 december 2011, een brief van dokter C.B aan de advocaat van de verzoekende partijen van 20 december 2011 en een verslag voorzien van vertaling van het "University Hospital Mother Teresa Tirana" van 1 april 2010 van dokter L.K.

De verzoekende partijen voeren terecht de schending van de materiële motiveringsplicht aan.

Het middel is in die mate gegrond.

Waar de advocaat van de verzoekende partijen ter terechtzitting verwijst naar het arrest nr. 77 787 van 22 maart 2012 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dat zij eveneens aan hun verzoekschrift hadden toegevoegd, wijst de Raad er op dat in het aangehaalde arrest, dat een gelijkaardige feitenconstellatie kent, dezelfde redenering is gevolgd.

Aangezien een aangevoerd onderdeel van het middel tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing leidt, bestaat er geen noodzaak om de schending van de overige aangehaalde bepalingen of beginselen te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 28 maart 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien september tweeduizend en twaalf door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN